

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Iparpártolás közös vámterületen.

Pécs, 1901. május 10.

Bármennyire benne is van a törvényben a gazdasági függetlenséghez való jogunk, azt nem valósíthatjuk meg politikai okokból, mert a bécsi udvari körök a vámterület elkülönítésétől féltik a monarchia egységét, helyesebben szólva az összbirodalmi eszmét, a mely a magyar államiságnak a papiroson való biztosítása dacára még mindig eszményképe nálunk az udvari politikának.

Persze ezt a magyar kormányok az ország színe előtt nem merik bevallani s azért az önálló vámterületet sürgetőkkel szemben a vámközösséget gazdasági szempontokból ránk nézve előnyösnek s ezért fentartandónak mondják. Ellenvetéseinkre azzal válaszolnak, hogy a vámterület elkülönítése válságba sodorná mezőgazdaságunkat, noha a három évtizedes tapasztalás azt igazolja, hogy mezőgazdaságunk a közös vámterületen jutott a tönk szélére s éppen a vámközösség juttatta oda, mert mezőgazdasági érdekünk a közös kereskedelmi szerződésekből mindig meghátrálni volt kénytelen az ellentétes osztrák ipari érdekek elől.

Arra az állításunkra pedig, hogy erőteljes ipar, mely egyedül lenne képes az ország vagyoni erejét annyira gyarapítani, hogy a modern államiság követelte terheket elbirjuk, nem fejlődhetik a közös vámterületen, azt vágják vissza, hogy ez csak alaptalan rémlátás, mert megteremthetjük mi az erőteljes hazai ipart a vámközösségben is, csak akarnunk kell. A fogyasztó közönségtől függ, hogy hazai iparcikkeket vásároljon; arról pedig, hogy a közönség találjon is elegendő hazai készítményű iparcikket, majd gondoskodik a kormány, a mennyiben közvetlen állami támogatással gyári vállalatok keletkezését biztosítja, a melyek magyar munkásokkal, magyar anyagból készítenek olyan gyártmányokat, a miket eddig Ausztriából voltunk kénytelenek beszerezni.

És a magyar közönség jórésze meg is szívelte a kapott intelmeket; kezdi már keresni a magyar gyártmányokat. De az osztrák ipar siet kizsákmányolni a magyar közönség hazafias fölbuzdulását és nemzeti színű ruhában, magyar fölírásokkal hazai gyanánt csempészi be a saját

selejtes gyártmányait. Közbenso vámvonalunk nem lévén, ezt a csempészetet nem is ellenőrizhetjük hatályosan s hogy ennek dacára lépten-nyomon lepleznek le ilyen osztrák manipulációkat, az csak arról tesz tanubizonyosságot, hogy milyen óriási arányokban folynak a visszaélések, mert az ellenőrzés nehézségei mellett biztosra vehető, hogy a leplezett üzelmek csak igen csekély hányadát képezik azoknak, a melyek napfényre soha sem kerülnek s a magyar közönségnek derűre-borura sózzák a nyakába az osztrák árut hazai köntösben.

Azt lehetne hinni, hogy az ilyen visszaélések ellen a közönség legalább akkor védve lesz, ha olyan gyárak készítményeit vásárolja, a melyek a magyar kormány szubvenciójával létesültek, mert hisz ezeket a magyar állam közvetlen anyagi támogatása képesíti cikkeiknek oly áron való adására, a mely mellett sikeresen fölvehetik a versenyt az osztrák gyárokkal.

De ebben a hiedelemben is csalódunk kellett, mert ismételt példák igazolták, hogy a magyar kormány által támogatott vállalatok csak a látszat kedvéért rendeznek be Magyarországon kisebb gyártelepeket, a valóságban pedig virágzó osztrák főtelepeikről szállítják gyártmányaikat s mint hazai készítményekkel ezekkel árasztják el az országot.

Ez igazolva lett pár hó előtt az egyik államilag segélyezett vállalatról az országgyűlésen s a Ház asztalán voltak azok az osztrák gyártmányu cipők, a melyeket a szubvencionált gyár magyar gyártmány gyanánt árusított. Most pedig hasonló visszaélésről rántotta le a leplet a pusztán véletlen Szegeden. A temesvári „Turul” cipőgyár évi 70,000 korona szubvenciót kap a magyar kormánytól azért, hogy magyar munkásokat foglalkoztasson és magyar gyártmányu bőrökből olyan cipőket készíttessen, a melyek az osztrák cipőgyár termékeit a magyar piacról kiszorítsák. S ime ez a „Turul” gyár szegedi fióküzlete számára Mödlingből hozatta a cipőket, a melyek azonban már mind el voltak látva a temesvári gyár jegyével.

És erre a manipulációra senki sem jött volna rá, ha a jeles „Turul” el nem hamarkodja a dolgot és előbb nem küldi az osztrák árut Szegedre, mintsem ottani

fióktelepének címét bejelentette. Így esett meg aztán, hogy a vasuti szolga egy mödlingi szállitmányról szóló értesítvényt a szegedi ipartestülethez, majd az ottani bőripari szövetkezethez vitt, megtudandó a „Turul” fióküzletének címét.

Ebben az esetben hát a véletlen játszott közre, hogy a csalás kiderült, de hány eset van, a melyben az ilyen manipuláció örökre titokban marad! Tessék ezután magyar ipart pártolni, hazai gyárakat államilag segélyezni, mikor sohasem biztos az ember benne, nem kap-e magyar firma alatt osztrák gyártmányt s mikor magyar állami szubvencióval mozdítják elő az amugy is kedvezményes helyzetben levő osztrák ipar termékeinek invázióját.

Hasztalan itt minden kertelés, a magyar ipar egészséges fejlesztésére csak egyetlen mód van s ez az önálló magyar vámterület berendezése, mert csak a közbeeső vámsorompó fölállításán esetén konstatalható, mi a külföldről származó áru és csak megfelelő vámtétel alkalmazásával lehet elejét venni annak, hogy olyan jövedelmező üzlet legyen az osztrák árunak hazai gyanánt való szerepeltetése.

Öngyilkos szerelmesek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. május 10.

Ma reggel sietve ment Tolnai Vilmos kerületi orvoshoz egy öreg asszony a szigetországút 93. szám alatti házból, kérvén az orvost, hogy menjen ki hozzájuk, mert a cseléd nagybeteg.

A kerületi orvos ki is ment a helyszínére, hol a Kálmán Erzsébet nevű fiatal cselédleányt hányási ingerek és görcsök között fekvő találta. A leány nagy kinokat állt ki s az orvos kérdésére csak annyit felelt, hogy hányási ingere van s nem tudja, mi baja.

Az orvos azonban csakhamar megállapította, hogy a leány hányási ingereit foszformérgezés okozza. A leány már önkivületi állapotba jutott erre, de nem is volt szükség, hogy ő adjon rá feleletet, mi okozta a foszformérgezést, mert a házbeli meg találták az ágy alatt a nagy poharat, melyben a leány még tegnap este három csomag gyufát feloldott s a gyufaoldatot öngyilkossági ssándékból megitta. A mérgezés tünetei, úgy látszik, csak lassan mutatkoztak rajta, ezért bírta ki reggelig, a mikor végre a nagy kinok hatása alatt orvosért kezdett kiabálni. De hát az orvosnak sem mondta meg, mi baja, elhallgatván, hogy gyufaoldatot ivott, a mely mind erősebben hatván, elvette az eszméletét.

Lawn tennis

öltönyöknek való szöveteket az összes, hozzávaló belésekkel 9.50 frt, nyári kamgarnok minden színben egy teljes öltönyhöz való szövet az összes hozzávalókkal 7.50, 8.50, 10.50. Dus választék minden színű Lüsterekben

POSZTÓGYÁRI RAKTÁR PÉCS, Apáczá-utca 2. szám. — (Takarékpénztári új palota.)

Leichner és Fleischer.

Az orvos elrendelte az eszméletlenül fekvő leány beszállítását városi kórházba. A mi meg is történt s ott nyomban ápolás alá vették a legujabb öngyilkosjelöltet.

A rendőrkapitányságon alig adta be a kerületi orvos jelentését a leány öngyilkosságáról, egy asszony szaladt lélekszakadva a rendőrségre, jelentve, hogy a *Bálics utca 18. szám alatt egy legény felakasztotta magát.*

A rendőrkapitányságról dr. *Sárkány Ármín* rendőrkapitány és *Tolnai Vilmos* dr. orvos mentek ki a helyszínére, a hol a jelzett ház padlásán felakasztva találták *Vető György*, huszonháromeves fiatal legényembert. A hullán külerőszak nyomai nem voltak konstatálhatók s így az öngyilkosságot meg lehetett állapítani.

De minden kétséget kizárólag beigazolta ezt az a levél, melyet az öngyilkos zsebében találtak. A levelet *Vető György* a nővéréhez címezte, a ki vele egy házban lakik. A levélből kitűnik, hogy a legény nem otthon akart először öngyilkos lenni, mert megírja, hogy hogyan hívják s hogy a levelet nővérének a *bálics-utca 18. szám alatt adják át.* És a levélben elbucszuk nővérétől és rokonaitól, arra kérven őket, hogy *bocsássanak meg annak, a ki ezt okozta!*

Ekkor derült ki, hogy a gyufaoldatot ivott leányzó és az öngyilkos fiatalember szerették egymást. Egy csalódott szerelmi tragédia találkozott itt össze; s a két szerelmes eldobta magát az életet, mert nem reméltek többé boldogságot.

Vető György együtt szolgált a »Magyar Király« szállóban még nem is olyan régen *Kálmán Erzsivel.* A két fiatal egymásba szeretett s benső viszony fejlődött ki köztük. Azonban nem voltak megelégedve a titkos szerelemmel; a világ előtt is egymáséi akartak lenni. Itt kezdődött a boldogtalanságuk; szegények is voltak, nem is bíztak egymás szerelme állandóságában s folyton e miatt okoztak egymásnak keserűséget. El is váltak: elmentek külön-külön szolgálni, s a vége a szerelemnek az lett, hogy a végsőig összekoccantak s mindketten annyira elkeseredtek, hogy öngyilkosokká lettek.

Vető György élettelen, merev testtel függött a padlásán, mikor ma délelőtt rátaláltak. Az ajtót az éjjel, mikor a padlásra ment, magára zárta. Délelőtt a bezárt padlásajtó

tette figyelme a nővérét, a ki a házbelleikkel felnyitotta az ajtót s ott találta öcscsét felakasztva.

Vető György hát megvált az élettől szerelmese miatt. A lány pedig ott kinlódott a kórágyon, mikor tudomására adták, hogy a kedvese felakasztotta magát s meghalt. És a testi kinokhoz a lelki kinok is járultak s a leány önkivületlen állapotban is egyre ezt kiabálta:

— A temetésére akarok menni! A temetésére! . . .

Az öngyilkos legény holttestét kivitték a szigetkülvárosi temető hullaházába s onnan fogják holnap eltemetni. *Kálmán Erzsi* életéhez azonban van remény; bár egyelőre ki sem hallgathatták még a szerelmi tragédiát illetőleg, mert folyton önkivületben van s egyre azt hajtogatja:

— A Gyuri meghalt! A temetésére akarok menni!

Hírek.

Pécs, 1901, május 10.

Szerencsés utat.

Egy berlini tanárral történt, hogy egy napon délben hazatérve, levelet talált asztalán, melyben egy ismeretlen jobarátja értesíti, hogy felesége, a ki eddig csalta, kedvesével, *S. báróval*, egy órákor elutazik, hogy soha többé térje házába vissza ne térjen. A tanár egyenesen neje szobájába ment, hol a szobaleánytól megtudta, hogy neje kiment a vasúthoz. *S. báró* jött érte. A tanár elővette az óráját. Tizenkét óra. Egykor indul a vonat. Tehát van még idő. Kocsit rendeltetett magának. Haromnegyed óra múlva már a pálya udvaron volt, hol egy boldog pár foglalt helyet az indulófémben levő vonat egyik első osztályu kocsijában.

— Végre egyedül! sutogta az asszony és megfogta a báró kezét, de a következő pillanatban halálsápadtan látta, hogy kívül a megsalt férj egyenesen a szerelmes pár által elfoglalt kocsinhoz közeledik. A jobb kezében tart valamit, de azt a háta mögé rejti s úgy közeledik, talán épen valami gyilkos fegyver az, hogy boszut álljon rajtuk.

A következő percben a tanár, még min-

dig háta mögé rejtve jobb kezét, megjelent a kocsijátóban.

— Megmásíthatlan szándéka asszonyom, e szavakkal fordult remegő, halálsápadt nejhöz, hogy házamba többé vissza nem tér?

Az asszony félelemtől reszketve állt fel és olyan arccal, melyben elszántság és félelem tükröződött egyszerre, mondta:

— Igen!

— Nohát akkor szerencsés utat, szolt hirtelen a tanár és arca egészen felderült, majd előhuzta jobb kezét, melyet eddig a háta mögé rejtett, virágcsokor volt benne, Engedje meg, hogy az első nászajándékot én adhaszam át.

— Ön pedig uram, szolt az asszony kíséreléséhez, fogadja köszönetemet, egyszermind szívből eredő részvétemet. Sohasem fogom önnek ezt a jótéteményét, melyet most velem tett, elfeledni.

A gyermekarcu Magdolna regénye.

Tulajdonképen nem is ezen a helyen kellene tárgyalni annak a gyermekarcu Magdolnának a történetét, a mely most fejeződött be a rendőrség előtt. Hanem ott kellene szólni erről a rendőri szenzációról, a hol fekete vonal alatt fordultatos novellákban és drámai jelenetekben vannak megírva az élet tragédiái.

Az a gyermekarcu Magdolna, a ki odáig jutott, hogy minden boldogságát, minden reményét egy kényszerutlevélbe helyezte, nem is olyan régen, még csábító szépség volt.

Mindenki ismerte azt a fiatal özvegy asszonyt, a ki rövid ideig pompázhatott csak az udvarlók világában, mert nemsokára el kellett innen mennie. Valahogy csak meg kellett élnie a szegény kis asszonynak. Elment tehát, de ismét visszajött, mert nem talált elég jó szerencsére s várta a szerencsét.

A kis regényhősnő meghuzódott valami szűkes oduban, a hol mindennapos volt a nélkülözés. A napokban aztán betetőződött a baj. Most aztán magánál is kisebb vendéget kapott. »Haza« hoztak a dajkaságból egy kis topogó, mogyorószájú legénykét, a kinek ki vették a szájából a falatot, mert akármilyen kicsiny is az, fizetni kell érte és ha nincs pénz, hát nincs kenyér sem. A nagy nyomorba jutott asszonyra most már alaposan rátette kezét az élet. Ez alatt a nyomás alatt csak

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az özvegy és fia.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
Irtá: *Jámbor József.*

A tavaszi napsugár ott játszadozott az alvó kis gyermek ártatlan arcán, kinek bölcsője mellett ült az édes anya; az a szomorú özvegy, kinek férje, — úgy mondják — alig volt a gyermek két hetes, elköltözött az élők sorából. Hosszan nézte alvó gyermekét az özvegy és szemeiből fájdalomszülte könnyek peregtek alá. Kezeit imára kulcsolá és zokogásteli könyörgését az égiek felé küldé, imigy fohászokodva:

— Ah, te mindenható Isten! ki fölötünk lakol, ki az árvák és özvegyek atyja vagy, adj kérlek erőt, hogy gyermekemet felnevelhessem. Távolíts el tőlem minden rosszat. Terjeszd ki fölénk atyai áldást nyújtó jobbot, most és mindörökké, — amen.

Az özvegy kitörle szemeiből könnyeit, lelke mintegy megkönnyebbült és dalolt az alvó gyermeknek még igen sokszor.

Az a fiatal özvegy olyan igézően szép volt gyász-ruhájában. Bogár fekete haját egészen simára fésülve viselte és ez oly jól illett hófehér arcához, mely minerva kontyban végződött.

Zafirkek szemei olyan bánatosan szórták sugaraikat. A bánat fatyola alatt fiatal és

lázasan dobogó szív lakozott, de ezt nem tudta s még csak sejteni sem merte senki. Csak részvétteljes szánalmat érzett mindenki a szép özvegy iránt. És ez, ha ennek tudatára ébredt, sértette önértését.

— No majd csak akad valaki, a ki elveszi, hisz szép is jó is és . . . becsületes is. De ez az utolsó szó, sokak ajkán, oly nehezen született meg.

— De hisz csak a gyermeke ne volna, — folytató a másik.

— Kíváncsi vagyok, hogy miből tartja fenn magát? — kérdezte a harmadik.

És a szép özvegy mindezekről mit sem tudott. Mióta a »boldogult« meghalt, hát nem igen érintkezik senkivel. Egyedül magának és gyermekének él . . .

Az édes anya gondos, odaadó ápolása mellett a kis Lajos lassacskán felnőtt. Már a negyedik normalis iskolát végezte. Jövőre az első gimnáziumba iratja az édes anyja. És a kis Lajcsi szorgalmas tanulóvá lön. Az özvegy, hogy a nép gyanuját jobban elhárítsa magáról, kibérelt nagyobb lakást és öt másodosztályu tanulót vett magához.

Tizenhat forint fejenként. — No ebből szépen megélhet. És a nép figyelmét kezdte az özvegyről másfelé terelni, más tárgyalni valót keresett magának.

Sorsával megelégedettnék látszott lenni a kis özvegy. Multak az évek szép egymásutánban. Azonban melyikünk mondhatja el magáról, hogy én a sorsnak nem vagyok mostoha fia.

Pedig az özvegy ezt hitte. A tanulók

felnőttek és bizony mert a papa parancsolta, hát más helyre megyünk. Ketten maradtak. Az özvegy és fia. Most kezdték ismerni a nélkülözést, a szűkölködést és az özvegy újra a nép nyelve alá került.

Lajcsi már a negyedikbe járt. Egy délután, a mint az iskolából hazamegy, leteszi könyveit, ozsonázni kezd és egy gondolat futotta át tizennégyéves agyát. — Anyja vele szemben varrt.

— Mondd csak anyám, hány hetes avagy hónapos lehettem én, hogy édes apám meghalt?!

E nem várt kérdésre az anya összereszt, mit a fiu, úgy tett, mintha nem vette volna észre.

— Nem halt az meg fiam . . .

— Ah! kongatnak, — szolt a fiu — tűz van! és azzal mindketten az utcára rohantak. Anya és fia. Ebben a nagy zürzavarban, mi kis városban ilyenkor szokott előfordulni, mindketten elfeledték miről kezdtek az imént beszélni. Lajcsi leckéjét megtanulta, megozonalt és lefeküdt.

Az özvegy pedig varrt tovább, szempilláira olykor nehéz könyvek ütek ki . . . Csöngetnek. Mindenki alszik a házban, csak éppen a szép özvegy ablakából látszik gyér lámpavilág. Az özvegy leteszi varrását, magára veszi nagy kendőjét és nehogy a házbelleiket zavarja, csendben kimegy a kis kapuhoz és kiszól:

— Ki az?

— Margit te vagy? — kérdi egy erős férfihang.

vergődött egy darabig, de a májusi hurcolkodás idején kiszedték a nyugvópárnát is a feje alól. Természetes, mert az is házbérre kellett.

Ekkor aztán a gyerekasszonyt ugyszólván ruha nélkül kitették az utcára. Most kézen fogta a gyűgyögő emberkét és beállított a rendőrséghez. Fohászkozó arccal adta elő a »nagy kérést«, hogy a kapitány állítson ki számára kényszerutlevelet, hogy hazamehesen gyermekével abba a kis városba, a hol egy szegény asszony talán ki fogja nyitni előtte az ajtaját, talán meg fogja osztani vele a falatját; hogyné, hisz az az asszony az — édes anyja.

A gyermekarcu Magdolna tehát eljutott oda, a honnan tiszta szárnyakkal röpkölt ki, eljutott az anyai házhoz.

Nagy utat tett odáig, de ennek az utnak legrövidebb tövisbokra itt tépte föl a lelkét, mikor könyezve könyörgött a rendőri hivatalban egy kényszerutlevélért.

Napirend 1901. május 11-én.

Naptár: szombat, május 11. — Róm. kath.: Mamert. — Prot.: Mamert. — Görög-kel.: (ápr. 28.) Kilenc vértanu. — Zsidó: Ijar 22. Nap két 4 óra 12 perckor; nyugszik 7 óra 8 perckor. — Hold két éjjel után 18 perckor; nyugszik 10 óra 54 perckor délelőtt. Hold utolsó negyede 8 óra 38 perckor délután.

Regélbizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, helyenkint csapadék és zivatarok várhatók.

— **(Katonaszereplők a sétaterén.)** Tegnap délután tartotta a pécsi cs. és kir. 52. gyalogezred zenekara első sétatáncversenyét az Erzsébet sétaterén. Valami csendes ünnepi hangulat költözött az emberek szívébe, kik zavartalan örömmel élvezték a zord tél, a hosszú esős tavaszi időjárás után, a lány meleggel alátűző tavaszi napsugárt s az ennek folytán gyorsan kilejlődött természeti pompát, mely szinte elárasztja a sétateret illatárjával. Kedves, mozgalmas képet nyújtott tegnap délután a sétater, hol már délutáni 4 órakor a legszebb tavaszi ruhákba öltöztetett hölgyek egész serege lepte el a sétateret, pinciny fehér ruhás babák bájos örömmel okvetlenkedtek a rézkürtös katonabácsik körül, míg az elegáns tavaszi ruhás fiatal emberek kacagó

— Igen. Ah Lajos, te ily későn és ily borzasztó időben?

Eközben a kulcs megfordult a zárban és a kis kapun egy magas, köpenybe burkolódzott alak lépett be.

Az özvegy lakásába vezette az ujonnan érkezettet. A fiu mélyen aludt. A magas alak a fiu fölé hajolt és hosszan nézte. Aztán asztalhoz ültek. A lámpa fényénél jobban szemügyre vehetjük az idegent. Hosszú, széles homlokba végződik, szőke bajuszszal, ugyanolyan hajjal, mely oldalt el van választva. Finom fekete téli ruha simult tagbaszakadt alakjához. Előkelő alak.

— No édes Margit, nekem nincs sok veszteni való időm, hanem mert kötelességérzetem parancsolta, jöttem hozzátok, hogy ezt neked átadjam. Azzal egy gondosan összehajtogatott kis csomagot tett Margit elé. Felkelt, megegyeszer megnézte az alvó fiut és magára veté téliköpenyét és elindult a borzasztó időben.

— Jó éjt Margit, és egy meleg kézzorítást váltott az idegen távozó a szép özvegygel.

— Tehát csak a kötelességérzet? — kérde az özvegy. Lajos ezt megbárod. Jó éjt — és a kapuzárban a kulcs egyet nyikorgott.

Az özvegy visszafojtott lélekzettel kezdé a kis csomagot felbontani. A legnagyobb meglepetésére tíz darab százás bankót és egy névjegyet »gróf Jászmény Lajos« talált a kis csomagban. Az özvegy fölállt.

— Tehát a kötelességérzete — és rámutatott a pénzre — vezetted ide. Ezzel akar engem kifizetni. — Tíz darab százással. —

hada sorfalat állt a sétáló hölgyközönség előtt, melynek egy része a már megnyitott kioszk plantázzsai alól gyönyörködött a katonaszereplők hangjaiban. Szóval dacára az időjárás fázékony jövendöléseinek, lassacskán belemelegszünk már a tavaszba, melynek egyik mozgalmas, kedves képe, egy szebb idővel biztató jelenete tegnap játszódott le az első sétatáncverseny alkalmával.

— **(Szekula Sárika esküvője.)** Érdekes esküvő lesz f. hó 15 én Ssegeden. E napon esküszik örök hűséget *Szekula Sárika*, a pécsi színház primadonnája dr. *Reek* Dezső, megyei árvaszéki ülnöknek a szegedi belvárosi r. k. templomban délután 5 órakor.

— **(Bizottsági ülés.)** A közbizottság folyó hó tizenharmadikán (hétfőn) délután 3 órakor a városháza gazdasági tanácstermében ülést tart.

— **(Tanulmány uton.)** *Tolnai Vilmos* dr. városi kerületi és tiszteletbeli tiszti főorvos tudvalevőleg a sétaterrel szemben levő saját házában idegbetegek számára szanatóriumot és hidegvizgyógyintézetet nyit, mely a tulajdonos orvos személyes vezetése alatt, s már a folyó év június hó elsején megnyílik. *Tolnai Vilmos* dr. egy hasonló kül-földi szanatórium berendezésének megtekintése végett Kallleitgeben-be utazott, hol az ottani híres hidegvizgyógyintézetben tanulmányokat folytat. *Tolnai Vilmos* dr. e hó közepén tér vissza tanulmány utjáról s azután jövő június hó elsején megnyitja pécsi szanatóriumát.

— **(Képviselőválasztók névjegyzéke.)** Az 1902. évi országgyűlési képviselőválasztók ideiglenes névjegyzékének közszemlére tétele tárgyában Baranyavármegye központi választmánya részéről 1901. évi április hó 29-én kibocsátott hirdetmény pótlásaként az alispán közhírré teszi, hogy az ideiglenes névjegyzékek f. é, május hó 5-től ugyanazon hó 25-ig elrendelt kitételével egyidejűleg a kihagyottak községenkénti névjegyzéke is a nagyközségek, illetve körjegyzőségek által közszem-

Megallj gróf Jászmény Lajos, boszum elér téged!

Magas hóréteg fedte a földet. A fák zuzmarás ágai — ha a hideg téli szél megfujta — nyikorogva mozdultak meg merevségükből. A természet megvolt halva. A liskói grófi kastélyban a legnagyobb csend uralkodik, még a pusztá ebei is behúzták magukat házikójukba, hogy ne is lássák azt a borzasztó időt, ne hallják a hideg, fagyasztó szél sivitását. — Az egész környéken egy lelket sem lehet látni. Esteledik. Minden ablakban felvilálgat a lámpavilág. A gróf ajtaján kopognak.

— Szabad — hallik a válasz. És egy tizenévesnek látszó, könnyen öltözött fiu áll a gögös gróf előtt.

— Laudetur Jesus Christus — köszönt a fiu.

— No mit akarsz, te szélhordta kölyke?

— Éhes vagyok. Az anyám küldött ide. Meghalok éhen és fádom. Gróf ur! . . . fohászokodék a fiu.

A gróf felcsavarja a lámpását jobban, melynek világánál a saját gyermekére ismer. A düh elfogja és egész alakja reszkedt belé. De reszkedt a fiu is a — hidegtől.

— Kifelé ebadta fattyuja. Nálam mi keresni való sincs. Kivagytok fizetve!

A kis fiu kimegy. De az éhséggyötörte teste nem bírja, csak a gazda kapujáig. Ott összerogy és a sűrűn hulló hópeltyék vastagon bevonják a fiut — takaró gyanánt. A gróf pedig ennek hallatára mint az örült járkált fel s alá szobáiban. A lelkiismerete annyira furdalta, hogy megölte, élőhalott lett.

lére kitétettek, mely idő alatt azok bárki által betekintethetők s lemásolhatók.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi könyvnyomdászok által folyó hó 5-én rendezett táncestély alkalmából a következő felülfizetések folytak be: Weindorfer János 5 korona, Madarász Béla, Engländer Dezső (Budapest, Kurzweil-cég) 4—4 korona, Majorovits János 3 kor., Gerő Zsigmond (Kaposvár), Szigvart Ádám, Miskrits Imre, Jakab Imre, Kümmelberg Mihály 2—2 kor., Umbor P. 1 kor. 60 fill., Krausz Arthur, Gy. K., Angyal Samu 1—1 kor., E. I. 20 fill. — A mélyen tisztelt felülfizetők, úgy Taizs József nyomdatulajdonos ur és Résvénynyomda tek. igazgatósága, kik a nyomtatványok elkészítését teljesen díjtalanul eszközölték, nemkülönb a helyi lapok tek. Szerkesztőségei, kik a multság sikerének érdekében a közönség figyelmét becses lapjukban folyton ébren tartották, fogadják ez-uton a rendező-bizottság hálás köszönetét. — Ugyancsak e multsággal kapcsolatban elhatározták a pécsi nyomdászok, hogy a Kassa mellett építendő nyomdász-sanatórium céljaira 20 koronát adományoznak.

— **(Ideiglenes kiállítás.)** Az általános érdeklődés, melylyel a magyar mezőgazdasági ágazatoknak az 1900. évi párisi nemzetközi kiállításon bemutatott tárgyai részesültek, arra indította *Darányi Ignác* m. k. földművelésügyi minisztert, hogy e tanulságos és érdekes összeállítást a magyar közönség ama részének is hozzáférhetővé tegye, mely azt Párisban nem láthatta. E célból a Párisból visszaérkezett magyar *mezőgazdasági, vis-épitészeti, kertészeti, erdészeti, vadászati*, ezekkel kapcsolatban az *ős foglalkozási* tárgyakból Budapesten a városligeti iparcsarnokban ideiglenes kiállítást rendezett, mely már meg is nyílt, *június hó 15-ig* naponta d. e. 10 órától d. u. 6 óráig díjtalanul megtekinthető. A fővárosba ránduló vidéki közönség figyelmébe

A szép özvegy pedig bánattelt kebelével várja vissza gyermekét. Mint elhalad az egyik újságáros bolt előtt, különös gondolata támad és egy lapot vesz. Hazaérve átöltözik, begyújt kis szobájának alacsony vaskályhájában, leül mellé és lapozgatja az újságot. Gondolatai azonban a liskói kastélyban járnak. Egyszerre szemei egy cikknél megakadnak. »Az örült gróf.« Tegnap este a liskói uradalom ura, a nemrég nősült gróf Jászmény Lajos megörlött. A szerencsétenség oka ismeretlen. Egyszerre kiabálja, hogy azt a fiatal gyermeket hozzák fel, a ki az este nála járt.

Margit arcát egy részvétteljes mosoly megráncosítja. Tovább olvas.

A szerencsétlenüljárt gróf Jászmény Lajos liskói uradalmában a gazda ajtaja előtt ma virradóra egy tizenéves-tizenöt év körüli gyermeket találtak a hólepel alatt megfagyva. Ócska barna kabát, fekete sapka volt rajta. Haja feltűnően szőke. A fiut a kastélyban helyezték el, míg szülői nem jelentkeznek. Kabátja zsebében egy levelet találtak a gróf nevére címezve, melyben csak ez állt: »Margit.«

— Ah, a gyermekét a nyomorult kitaszította a halálba! A gyermekemet vissza! — dühöngött az özvegy és ki akart rohanni, de lábai felmondták a szolgálatot. Visszahanyatlott ócska pamlagjára és az anyai kebel meghasadt.

Az özvegy és fia . . . ? Nem. Anya és fia viszontlátták egymást ott lent, a hol örökké tavasz van, hol örökké nyílik a virág, hol nincsenek rossz emberek.

ajánljuk a kétségtelenül érdekes kiállítást, mely a magyar ipar és közgazdaságnak francia földön aratott dicsőségét hirdeti.

— **(Vegyes katonai felülvizsgálát.)** A ma délelőtt a vármegye nagytermében megtartott felülvizsgálaton megvizsgálás alá kerültek azok az apák és unjocok, a kik a fősorozások alkalmával eltérő vélemények következtében végleg minősíthetők, illetőleg beoszthatók nem voltak. Tolna és Somogyvármegyéből is sokan jöttek be ma úgy apák, mint állításkötelesek. Az apák közül 4-et találtak keresetképtelennek, az unjocok közül pedig 15-öt besoroztak. — Polgári részről jelen volt *Sey László*, kir. tan., nyug. várm. árvaszéki elnök; mint orvos dr. *Johann Béla* várm. t. főorvos; a hadsereg részéről *Albach* lovag vezérőrnagy, *Krausz* törzsorvos, *Pannos* Alajos vezérőrnagy és *Hrabéci* törzsorvos, a katonai előadók közül *Kelta* százados, *Nagy* cs. és kir. hadnagy.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztúrtók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 10-én reggel 4120 köbméter.

— **(Névmagyarosítás.)** *Prascsait* Károly, szabari illetőségű, fehérpataki lakos vezetéknévénél *Benedek*-re kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Halálozás.)** *Flóri* Mariska életének 23 évében évében ma reggel 7 órakor hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése e hó 12-én délután 4 órakor lesz *Mária-utca* 21. számú gyászszobából a budai-külvárosi temetőbe.

— **(Leégett sajtgyár.)** Felső-Leperd-pusztán a napokban tűz pusztított, mely egy nagy gazdasági épületet hamvasztott el. Ebben volt a sajtgyár is, a melynek valószínűleg a kéményéből kiszállt sziporka okozhatta a tüzet. A kár 24 ezer korona, a mi azonban megtérül, mert az épület biztosítva volt.

— **(Merénylet egy községi jegyző ellen.)** Tolnán egy ismeretlen ember esteli 10 órakor az utcán merényletet követett el *Thury* Béla községi jegyző ellen, a ki azonban szerencsére kikerülte a gaz merénylő gyilkos szándékát. *Thury* Béla ugyanis *Roboz* László takarékpénztári tisztviselő társaságában esteli 11 órakor a sörházból ment haza, midőn egy elvetemült merénylő az utcán hirtelen paprikát szórt szemébe és kést rántott elő, hogy azzal leszurja. *Roboz* László ezen szándékában az ismeretlen merénylőt megakadályozva, letéperte. A sötétben azonban a tettes mégis hirtelen elmenekült, a kinek kilétét még nem lehetett kideríteni.

— **(Egyleti közgyűlés.)** A báró *Hirsch* Mór egyesület pécsi fiókja folyó hó tizenkilencedikén (vasárnap) délután 2 órakor a városháza nagytermében közgyűlést tart.

— **(Becsapott atyafi.)** Szóládon a legjobb módu gazdák közé tartozik *Kenesei* István, de a testvérével folytatott áldatlan perlekedésből származott tetemes kiadások erősen megterheltek birtokát adóssággal. Nagyon megörült hát, midőn egy ismeretlen urforma azt az ajánlatot sugta fülébe, hogy ő, ha tervét elfogadja, rövid pár nap alatt ismét talpra állítja. Egy féligmeddig birtokában levő ban-

kóprés-ről volt a szó, melyre egy siófoki kereskedőnél már 30 frt foglalót adott, csak az az egy baj van, hogy a még érte járó 96 frtot nem tudja előteremteni. Főljánlta neki a masinát, nem kívánt egyebet csak annyi bankót, amennyit félóra alatt készíthetnek. *Kenesei* István lépre ment. Összeszedte a kívánt összeget és a tekintetes urral elindultak Siófok felé, ahová szerencsésen meg is érkeztek.

— Itt lakik az a bizonyos, — mondta az előzékeny ur, — hanem tudja, az ilyen dolog nem jó, ha sokan tudják, adja csak ide a bugyellárisát s várjon rám itt, míg visszajövök.

Kenesei István várt, míg győzte, azután tudakozódni kezdett, de az ismeretlennek nyoma veszett. Az esetet följelentette a csendőrségnél, mely mindenfelé nyomozza a rejtélyes prészállítót.

— **(Sütőműhelyek ellenőrzése.)** A magy. kir. belügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi vármegyei és városi törvényhatóságokhoz, melyben föl hívja a törvényhatóságokat, hogy a közegészség szempontjából kiváló fontossággal bíró sütőműhelyeket, valamint az ezekben használt edényeket és eszközöket, a feldolgozandó anyagokat és ipari készítményeket, ugyancsak a munkásokat illetőleg, egészségügyi hatóságait és közegeit, a közegészségügyi és köztisztasági szempontokból olyannyira szükséges szabályok szigorú és pontos betartására és ellenőrzésére, a váratlan műhelyvizsgálatok és szemlék elrendelése és szaporítása mellett, haladéktalanul utasítsa és időközönként figyeltesse.

— **(Meglopott kucséber.)** A napokban a »Szezárd szálló« kávéházában *Szezárdon* egyik éjjel néhány mulató között erős szóváltás történt, melynek nézésébe *Wittine* Ignác, *Szezárdi* kucséber annyira elmerült, hogy a letett kosaráról, melyben 36 koronát érték déligyümölcsök és cukrok voltak, teljesen megfeledkezett. Ezt az alkalmat három polgárlegény felhasználva, elemelte a kosarat. Midőn *Wittiner* a kosarat kereste, akkorra *Nyéki* József, *Tokaji* József és *Simon* Mihály a szálloda udvarán megosztottak az édes zsákmányon és kereket oldottak. A megkárosított kucséber egy rendőrrel még üldözőbe is vette őket, de nem tudták a tetteseket elérni.

— **(Új szénkéneg raktár.)** A földmivelésügyi miniszter Gyöngyösön új szénkénegraktárt fog állítani, melynek kezelését a község elöljáróságára bizza. Ezt a hírt Gyöngyösön és környékén nagy örömmel fogadják a szőlőbirtokosok, hogy így majd könnyen hozzájutnak a szénkéneghez, mely nélkül a honi szőlővesszővel betelepített szőlőterületeket lehetetlen fentartani.

— **(A lelkiismeret.)** Furcsa kis jószág az a lelkiismeret. Senki sem látta még, senki sem tudja, hogy merre van meg az emberben. Olyik emberben több van belőle, mint kellene, a másiknak meg egy csipetnyi se jutott, de ritka dolog ám az is, ha valamelyik emberben megnyilatkozik. Ilyen eset történt a napokban *Hercegszöllősen*, hol a községi előjáróságához beállított egy *Tóth* (Paci) József nevű cigánylegény s arra kérte a hivatali urakat, hogy őt fogják el, mert bűnös s nem bír a lelkiismeretével. Aztán kőleg elérz-

kenyedve panaszkodta, hogy néhány héttel ezelőtt ellopta egy előtte ismeretlen gazdálkodó ezüst óráját, egy másiktól pedig téli kabátot s miután mindkét lopott holmit visszahozta, letartóztatták a lelkiismeretes cigányt.

— **(Ev. ref. lelkész — ág. hitv. ev. lelkész.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter egy konkrét esetről kifolyólag az ev. ref. és az ág. hitv. ev. egyházak vezető férfainak meghallgatása után kimondta, hogy az ev. ref. és ág. hitv. ev. lelkészképzés lényegében nagy eltéréseket nem mutatván fel, — ha az egyik felekezet lelkésze a másikba tér át s ott a theol. tudományok újra hallgatása és új vizsgázása nélkül alkalmaztatik is rendes lelkészi állomásra — a lelkészfizes állami kiegészítéséhez joga van.

— **(Szerenád.)** Szép tiszta, derült volt az éjjel az ég. A csillagok milliárdja pislogott fenn a magas égbolton. Olyan szép, poétikus éjszaka. Igaz, a hold csak éjfél táján bujt elő, és addig meglehetősen sötétség honolt, hanem azért a szerelmesek ép úgy turbékolnak a kert mögötti sövény mellett, vagy a kis kerti házban, mint a mikor az a sárga fényű égi test, a hold, kancsalul pislogatva alátekint onnan a magasból. Nem is kell neki mindig ott lenni, a szerelmeseknek nincs szükségük tanura. — Sokkal jobban megvannak ők, ha senki sem zavarja boldog együttlétüket. Elég, ha följük hajol a sűrű bokor lombzata és ajk, ajkra tapad Milyen jó, ha úgy van, — de milyen keserves, igazán epesztő, ha *Rómeo* és *Julia* erkély jelenete szerepel, ha az erkély mindjárt el is marad. Így epedt az éjszaka egy ifju ember. Hege-dűjén halkán, mely érzéssel játszotta: »Álltam ablakid alatt . . .« és még áthatóbb, remegő hangon dalolt hozzá. Valahogyan a kerteken át került az udvarba és úgy epekedett a »donnájához.« Már harmadszor ismételte, a mikor az emeleti ablak halkán kinyílik és még halkabban leszólnak felülől. »Te vagy az, édesem?« »Igen angyalom!« »Mindjárt . . .« jön rá a válasz. Ő pedig, a boldog ifju, még szerelmesebben huzogatja a vonót. Az ablak újból kinyílik, hanem oly nesztelenül, hogy a szerenádózó nem hallja. A nótázó egyszerre elhallgat s fejtől lábáig fehérén, hirtelen átveti magát a palánkon. Szegény, rossz helyen nótázott, nem az imádottja ablaka alatt állott hanem annak vetélytársnőjének szerenádózó, a ki melleleg mondván, szintén szerelmes a legénybe, hanem az amannak udvarolt. Hogy mitől lett egyszerre oly fehér nem tudni? Valószínűleg sok lisztje volt a »hölgy«-nek és abból juttatott az ifjunak.

— **(Nyári rabszállító kocsik.)** Az emberek humanizmusa, no meg a gyárosok élelmessége kőleg gondoskodik a szerencsétlen rabok kényelméről is. Erre enged legalább következtetni egy *bécsi* kocsigyár ama ajánlata, melyet azon hiszemben, hogy a rabokat nálunk még mindig a vármegye »kezeli«, a vármegyéhez küldött s melyben melegen ajánlja a legújabb berendezésű, nyári rabszállító kocsijait. Az ajánlott kocsik rajzát is megküldi a cég. A „nyári“ rabszállító kocsik semmiben sem különböznek a mi rabszállító kocsijainktól, mindössze az a „nyári“ bennük, hogy az oldalfalakat hatalmas vasrudak pótolják, szóval az egész egy kerekre helye-

zett majomketrec. Nos, hát ezek a kocsik lehetnek igen célszerűek, de nálunk aligha lesz rájuk szükség. Először azért nem kellene, mert a mi rabjaink a legnagyobb hőségben sem izzadnak meg az ügyészégi fogháztól a Munkácsy Mihály utcáig, másodszer azért nem, mert annál mégis csak humánusabbak vagyunk, hogy rabjainkat majomketrecben szállítsuk a kir. törvényszék sorompói elé.

— (A város gazdasági választmánya) ma délután 3 órakor igen látogatott ülést tartott a városháza közgyűlési nagy termében. Az ülésen Oberhammer Antal, h. gazdasági tanácsos elnökölt s megjelentek a többek között: Slesák Vitus osztálymérnök, Csizmadia Géza másodaljegyző, Littke József, Cs. Schapringner Gusztáv, Egry József, Rauch János főmérnök, Suha Rezső erdőmester, Deutsch Kornél főszámvevő, Cirják Ignác, Eiser János, Weiller Nep. János és Horváth Antal bizottsági tagok. Az ülés első tárgya volt a városi kocsifényező és szijgyártómunkák három évre kiadása. A munkalatra két ajánlat érkezett be s a bizottság az eddigi vállalkozó Reichenauer Kálmán ajánlatát fogadta el, a ki az eddigi összegnél ötszáz koronával olcsóbb ajánlatot tett. A vizveseték gondosására beérkezett ajánlatok közül, mint legolcsóbbat, Romeiss György ajánlatát fogadta el a bizottság. Azután az indóház-utca burkolása tárgyában beadott négy ajánlatot tárgyalták. Érkezett ajánlat Párisból is egy francia cégtől a legujabb sikos aszfaltra; továbbá a magyar aszfalt részvénytársaságtól, a magyar keramiai gyártól és a kőbányai téglagyár részvénytársaságtól. Az ajánlatok közül a magyar aszfalttársaság csak huszonöt évi jótállást ajánl, míg a kőbányai téglagyár a keramitra negyen évit. Cirják Ignác és

Weiller Nep. János a keramit mellett szólaltak fel, valamint Cs. Schapringner Gusztáv is. Littke József az aszfalt mellett foglalt állást, míg végül az aszfalt burkolatot fogadta el, s a főerdőmester ajánlata többek hozzászólása után a beültetésre az »Acer platamuides«-t fogadta el. Ezután felolvasták a kövezet költségelirányzatot, mely 55734 koronában állapított meg s ezzel az ülés délutáni öt órakor véget ért.

— (A legalkalmasabb bérmlási ajándékok.) Valódi ezüst és arany tárgyak Schönwald Imrénél kaphatók, Pécssett az idén rendkívül olcsó árban és legpompásabb kivitelben.

— (A különös ismertető jel.) Egy szép asszony neve van a hivatalos rendőri lapban. A szép asszony Budapestről tünt el. Hogy hová, nem tudják. Bossányi Jánosné Nurein Mária a neve. Annak idején többször szerepelt a napilapok hírei közt. Gazdag gavalieroknak adatott randevut s megcsinált terv szerint lepette meg magát a pásztorórán a férjével, a ki ilyenkor bánatpénzt kért rendszeren a hinárba jutott szeladontól. A személyleírás elmondja szépen, hogy az eltűnt 27 éves, jól táplált, fehér arcú, kerek állu stb. Azután a különös ismertető jele: nagy foku hisztéria s jobb lábán egy négy centiméteres hosszú mélyedés. Különböző hozzártatózói köröztetik az idegbajos szép asszonyt.

— (Merénylet a Cár ellen.) Jól tudjuk, hogy e hírünk címevel mindazoknak, kik figyelemmel kísérik az orosz főváros eseményeit s a kik pesszimiztikusan szinte meg-

csontosodtak abbéli hiedelmükben, hogy orosz-cár nem halhat meg »ágyban, párnák között,« pillanatra nem csekély izgalmat okoztunk s azért sietünk ennek ellensúlyozásául kijelenteni, hogy nem az oroszok mindenható »atyuskájáról« van szó, hanem mindössze az történt, hogy Cár József, romonyai lakost, amint tegnap este hazafelé tartott, a nagyréten két előtte ismeretlen ember megtámadta s ököllel meg bottal alaposan megverte. A megtámadott gazda panasza folytán a községi előljárárság megindította a nyomozást az ismeretlen tettesek után.

— (Minden gyógyulás az orvosság helyes megválasztásától függ.) Ez az első következtetés, amely mindenkinél előtérbe lép, ha a 28 éves Korick Katalin kiszasszony Nörnberg, Breitegasse 26., levelét elolvassa.

»Hosszu idő óta a legnagyobb foku sápkórtól meglátogatva, egyidejűleg heves főfájásban, tüzugásban és általános bágyadságban szenvedtem. Nagyon halvány voltam. Dacára a legkülönbözőbb és legjobb hirű vaspraeparatumok hosszabb használatának, helyzetem semmit sem javult. Miután az ujságokban olvastam az elbeszéléseket a Pink-labdacsok általi gyógyulásokról egészen az enyémhez hasonló esetekben, én is ezen szerhez menekültem azon reményben, hogy gyógyulást találok, amit előttem oly számosan találtak és nem csalatkoztam reményemben. Miután néhány dobozzal bevettem belőle, tényleg oly javulás állott be, hogy mindazon bajoktól, amelyekről olyan sokat szenvedtem, egyet sem érzek. Ismét teljesen helyreállva, kötelességemnek tartom, ezt önnel közölni és felhatalmazom önt levelem közzé tételére. Boldog volnék, ha

szabadulhasson a szegénységből, a melyben fiatal lánykorát eltöltötte.

De azért becsületes asszony maradt. S bár szerette Henriket, annak minden szerelmi vallomását visszautasította s törhetetlen volt.

Csak akkor tört meg, mikor az ura alaptalanul gyanusította s ekkor úgy is ott hagyta volna, ha az ura ki nem fizte volna a házból. De kiüzte, mert már meguntta.

S így mehetett neki a világnak; mehetett szerelmeért élni, keresvén a boldogságot. Ha ugyan boldogság volt az, egy azelőtt elutasított udvarló szerelmét elfogadni, ezért a szerelemért odahagyni az otthont s ezt a szerelmet kergetni s esdekelní érte — hiába!

Katalin mindezt végiggondolja, miközben felöltözik. És valami kegyetlen elhatározás felhője száll az arcára, a mint nézi magát a tükörben; nézi karcsu, formás természetét, pihegő keblét, forróságban égő szemeit. S egyszerre csak belenevet a tükörbe élesen, keserűen.

— Jó lássuk, ki bírja tovább! Mig becsületes asszony voltam s az akartam maradni, nem hitték el. S hogy most igazán szeretnék, igaz, hűséges asszonya lennék annak, a kit szeretek, most pedig ellöki az magától szerelmemet. Jó, tehát majd leszek az, aminek erővel tenni akartok. Hanem az igazamat nem hagyom és jaj lesz, ha elérkezik a boszu órája.

Eközben meleg csipkekendőt köt a fejére, melynek feketeségéből szőke fűrtői, piros arca, kék szemei csábitóan tűnnek elő. És megy ki a lakásból, ki az utcára s

kiengesztelődjék s hogy mindezt ne is tekintse másnak, mint mesés, szerelmes históriáknak, — a Sziv-dáma meséinek.

NYOLCADIK FEJEZET.

Itt megcáfoltatik a szólás-mondás, hogy az Aszrak törsséből valók meghalnak, ha szeretnek.

— Ne sirjon már édes anyácskám! — Ne győtorje magát folyton és végre is hiába való minden. A megváltozhatatlanon nem lehet segíteni. Ne sirjon, óh ne sirjon!

Es a kis bérszoba sötétedni kezdő homályában a fiatal nő, ki ezeket a szavakat mondta, két gömbölyű karjával átkarolta annak az öreg asszonynak a nyakát, a ki ott siránkozott az egyik karosszékben.

— Hiabavaló, azt mondd, édes leányom? Hat ha már te is lemondasz a reménységről, ha már a te szerelmed se nyujt bizalmat, mi lesz akkor az én szívemmel? Hiszen meghasad fájdalmában, ha szerencsétlen helyzetedre gondolok.

— Vigasztalódjék, kedves anyácskám. Hiszen lássa, a mit tettem, magam elhatározásából tettem. Senkit sem vádolhatok mivel se. Végre is maradtam volna otthon s ne jöttem volna ide Henrik nyakára. S ha már itt vagyok, bele kell nyugodnom sorsomba. Magam kerestem, hát viselem is nyomoruságát.

ezen sorok a fiatal lányokat, akik hasonló betegségben szenvednek, mint én, arra készítetnek, hogy ugyanezen szert használják amely engem oly gyorsan meggyógyított — t. i. a Pink-labdacsokat.

Az ezen levélből levonható következtetés egyszerű. Ezen fiatal leány véreben nem voltak azon gazdag, erőteljes elemek, a melyek oly szükségesek lettek volna az egészségét aláásó sápkór legyőzésére. Eredmény nélkül próbált meg minden lehetőt, de azon naptól fogva, midőn a világhírű szert használta, mely sohasem téveszti el hatását, t. i. a Pink-labdacsokat, a vér hatalmas megújító és az idegek erősítő szerét, — gyorsan meggyógyult.

A Pink-labdacsok kitűnő hatásuak vérszegénység, sápkór, neurashenia, reuma, gyomor, és bélbajok, tuleröltetések, angol kór eseteiben.

A Pink-labdacsok kaphatók minden gyógyszerárban, valamint az ausztria-magyarországi főraktárban Török J. gyógyszerárban Bpsten, Király-utca 12. sz. dobozonként 1 frt 75 krért vagy 6 doboz 9 frtért.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei.

1901. május 10. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 763.4 mm. —

Hőmérsék = 23.2 °C.

maximuma: 23.9 °C. } tegnap.

minimuma: 8.9 °C. }

Párányomás: 9.4 mm.

Relatív nedvesség: 4.4 %

Felhőzet: 5° Cum. SE.

Szélirány s erő: SE. 4. —

Csapadék 24 órai: 0. — Harmatp- 8.8 °C.

Változó felhőzet, kevés csapadékra hajlan. szeles (zivatar.)

Dr. Csirar.

Törvénykezés.

§ **Rajtavesztettek a lopáson.** *Bukhammer* Liza és *Petrovics* Kati cigányleányok 1900. dec. 17-én *Schwars* Samu korcsmárosnál, a ki egyuttal szatócs és ruhakereskedő is, este behatoltak a lakásba és mintegy 200 korona értékű kendőt és ruhát összepakoltak és azt künn a kert kerítésénél elrejtették, azon célból, hogy majd este ha a korcsmát becsukják, elviszik. Csak hogy a gazda észrevette a hiányt és kereste a holmit, mit meg is talált. — A gyanu a két említett leányra hárult, a kik azonban a mai napra kitűzött főtárgyaláson az egészet tagadták és mivel bűnösségük mellett bizonyító körülmény nem volt, az ügyész a vádat elejtette és a törvényszék a további eljárást beszüntette.

§ **Megütötte az öregapját.** *Kis Tóth* István, hosszuhetényi lakos, 1900. aug. 12-én összeveszett bátyjával és dulakodásra került a dolog. Öregapja, *Gáspár* István, hogy az ősszek ülönbözött ifjakat szétválasztsza, vasvillával közibük ment, azonban vesztire. *Kis Tóth* István öregapja kezéből kikapta a villát és az őreget megütötte vele. Az ütés igen súlyos volt, azonban a vádlott mai napon tettét tagadta és mivel a vádat semmi körülménnyel bizonyítani nem lehefett, az ügyész a vádat elejtette, a törvényszék pedig a vádlottat felmentette.

§ **Házassági szédelgő.** *Szücs* (Suciú) Demeter jegyben járt *Bednár* Jakab bányatelepi bányász leányával és már ki is tüzték

az esküvőt, a mikor 1897 május 25-én a vőlegény feltörte jövendőbeli apósának szekrényét és abból elemelt 170 korona készpénzt. Ezzel bányatelepről eltűnt. Majd 1898. január 8-án ráakadtak Déván, a hol szintén jegyben járt, csak hogy a mostani jegyesét Szabó Marit is becsapta. Ezzel már együtt is lakott, közös háztartáson volt. 1898. január 8-án azonban feltörte a leány ládáját, kivette annak takarékpénztári könyvét és a takarékpénztárnál felvette annak 160 korona megtakarított pénzét. Innen is megszökött, de hamar ráakadtak és ma tartották meg a főtárgyalást. A tárgyalás során kiderült, hogy Szücs már 16 évet töltött börtönben, egyet pedig fegyházban. A pécsi kir. törvényszék bűnösnek mondta ki és 5 évi fegyházra, 5 évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának felfüggesztésére ítélte.

T a n ü g y.

)(**Allamsegélyek.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter *Német-Bóly* község iparostanonc iskolájának háromszáz, *Mágozs* község iparos tanonc iskolájának pedig négyszáz korona államsegélyt engedélyezett.

)(**Évzáró vizsgák a bányatelepi iskolában.** A D. G. H. T. bánya igazgatója ma közölte a baranyavármegyei kir. tanfelügyelőséggel, a bányatelepi iskolában tartandó évzáró vizsgák sorrendjét, mely szerint Pécs bányatelepen június hó ötödikén tartják a hitan-vizsgát, június hó huszonegy és huszonkét

A fiatal nő arcán az erős elszántság sötét felhője vonult végig e szavaknál. S a mint ott állt, karcsu természetével, szőke hajával, nagy kék szemével, olyan volt, mint a kárhozatba bukott angyalok.

— De a fiam, a fiam! Mi lesz Henrikből? Elidegenedett tőlem az anyjától; visszautasította a te oly nagy megpróbáltatásokon keresztülment szerelmedet s rabja lett annak az asszonynak, a ki most nem akarja kibocsátani a kezei közül.

— Ma délelőtt láttam.

— Kit? Őt?

— Igen, azt az asszonyt. Szép, nagyon szép.

Nehéz sóhajjal mondta ezt a fiatal nő s ebben a nehéz sóhajban benne volt a lemondás, az elkeseredés.

— Szép? Szébb vagy te! Te csupa szelidség, csupa báj vagy! Az meg csupa gőg, az igazi felfuvalkodottság, téged kellene Henriknek szeretnie és nem őt, aki csak vesztét okozza.

— Hagyja el anyácskám!

— Mit? Hát lemondasz róla? Hát akkor te sem szereted igazán!?

— Nem szeretem? Óh, tettem volna-e akkor azt, a mit tettem?

Az öreg asszony engesztelőleg vonta magához az ifju nő kezét s szólt:

— Igazad van. De bocsáss meg, hiszen azt sem tudom, mit beszélek.

És nem is szólt sokáig az öreg asszony. A fiatal se. Csak ültek hallgatagon egymással szemben s talán az esti alkonyat csendjében szívük dobogását hallgatták.

Óh, az a két szív erősen, nagyon erősen dobogott. Mintha szét akarta volna vetni a fájdalom. És komor, kétségbeesett gondolatokat kergetett az arcukba, a miknek azonban nem lehetett ajkukon megnyilatkozni.

Talán épen ezért kelt fel nemsokára egy hosszú, nehéz sóhajással a székéből özvegy Bodoláné és így szólt a fiatal nőhöz:

— Este van. Elmegyek haza, édesem.

— Jó mamácska, csak menjen.

S mikor megcsókolták egymást, bár sötét volt már a szobában, mégis kerütek egymás tekintetét.

Hiszen mindgyükük olyan különös gondolatokkal foglalkozott s így titkolták egymás előtt még a gondolatokat is, mert mind a kettőjüknek megvolt a saját oka erre.

A fiatal asszony, mikor özvegy Bodoláné ment, sietve gyújtott lámpát és öltözni kezdett. Látszott rajta, hogy valami fontos célja van s arcán a mint szálltak a felhők, jelezték, hogy gondolatai ezzel a céllal foglalkoznak.

Hozzá volt szokva különben a magábanemélyedéshez még otthonról. Akkor, midőn Szirák Péter, az ura vacsora után rendszeren magára hagyta s ment a kaszinóba egy-két tarokkpartiba. Nyerkor Katalin örökre üthetett nem háborgatta senki.

Azzal különben, a mi elmúlt, nem sokat gondolt. Az urát úgy sem szerette soha. Hozzá ment feleségül, mert kényelmes uri módot adott neki s mikor még Révész Katalinnak hívták, nem gondolt másra, csak hogy

napján pedig a többi tárgyak vizsgáját. *Szabolcs*-bányatelepen folyó május hó harmicnegyedikén lesz a hittan vizsga, míg a többi vizsgát június hó huszonnegyedikén tartják. *Vasas*-bányatelepen június hó tizenkettedikén tartanak hittan-vizsgát, míg a többi tárgyakból június hó huszonhatodikán vizsgáznak le a tanulók.

(**Jelentkezés alapvizsgára.** A pécsi jogakadémia prodirektora a mai napon függesztette ki a jogakadémia fekete táblájára azon fehérvizsát, a melyben figyelmezteti az akadémia polgárságát, hogy a ki alapvizsgázni akar, az e hó 25-ig okvetlenül nyújtsa be kérvényét. A vizsgadíjat is mellékelni kell, a nélkül senki alapvizsgára nem bocsájtható.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 10-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A Ház mai ülésén *Talián* elnökölt. A magyar horvát hajózási társulat ügyének tárgyalásánál, az adómentesség tárgyában *Lukács Gyula* indítványozza az adómentesség korlátozását. *Major* képviselő az adómentességet csupán hat százalékos jutaléig kívánja megadni. *Battyányi* előadó, majd *Hegedűs* kereskedelemügyi miniszter kijelentik, hogy nagyon fontos ellenszolgáltatásokért kapja a társaság amugyis a korlátozott adókedvezményt. *Rátkay* képviselő, szegyenletesnek tartja az adómentességet. A javaslatot elfogadták.

A fiúmei velencei anconai szerződésnél, *Major* képviselő az államot indítványozza *Lukács* pénzügyminiszter dícséri a társulatot, *Hegedűs* kereskedelemügyi miniszter ellenzi az államot, melyet felesleges tehernek tart. A javaslatot elfogadták.

Szünet után a beruházási javaslatot és több számvevőszéki jelentést elfogadtak s ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Kegyetlen menházi gondnok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szentés város közgyűlésén nagy szenzációt keltett egy városi képviselő interpellációja, mely szerint *Mészáros István* szegény-menházi gondnok, a kezelésére bizott szegényeket véresre veri, kinezta. A közgyűlés elrendelte a vizsgálatot a gondnok ellen, megtette ellene a bíróságnál is a feljelentést.

— **Elvérzett tüzértiszt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma reggel a temesvári vonattal *Penza* Illés tüzérkapitány érkezett a keleti pályaudvarra s amint kilépett a kocsiból erős szél és orrvérzés fogta el. A tisztet bevitték a toalett szobába, hol összeesett és meghalt. Halálát elvérzés okozta.

— **Oszták határon agyonlőtt orosz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lembergől táviratozzák, hogy az oszták-orosz határon egy oszták csendőr összeesett egy oroszszal, kinek lova átjött az oszták határra. A csendőr lelőtte az orosz, ki halva rogyott össze.

— **Lemondott miniszterek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szerb kultusz és hadügyminiszter ma beadták lemondásukat. A lemondás Belgrádban nagy feltűnést kelt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Lánc-utca 11. számú

HÁZ,

mely áll 7 lakás és nagy pincéből, gyümölcsös kerttel együtt jutányos árért eladó.

Egy szakképzett gépész, a ki 4 évig volt egy helyen alkalmazva, hasonló állást keres nagyobb gőzmalomnál vagy uradalomnál. — Bővebb értesítést ad **I. P. Pécs,** Lánc-u. 11. sz. a.

Tavaszi-u. 19. számú

HÁZ,

eladó, mely áll 6 szoba, 3 konyha, 2 éléskamra és nagy kertből. Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.

Bátori-u. 10. számú HÁZ

eladó, esetleg elcserélendő. Bővebb értesítést ad ugyanott a háztulajdonos.

Attila-u. 5. számú

HÁZ

mely áll 3 lakás és egy nagy pince-helyiségből jutányos árért eladó.

Értekezni ugyanott a tulajdonosnál.

REINISCH ANTAL férfi-szabó

Lyceum-utca 17. sz.

Elvállal férfi-ruhák készítését a legújabb facon sze.int, ugyszintén a vitásokat is elfogad a legjutányosabb ár mellett.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja. Ajánlja dusan felszerelt raktárát lószerszám, nyereg, pénzerszény, utlibörönd és sétabotokban.

Rambuszek Jakab

szalma- és nádszék-készítő PÉCS, Kossuth Lajos-utca 16. Elvállal ugyane szakmába vágó javításokat is jutányos árért.

Kugler Lipót, kárpitos

Kaszárnya-utca 27. Elvállal mindenféle szakmájába vágó új munkát és javításokat.

Dömel Nándor szoba-templom, cég, diszfestő és mázoló.

József-utca 5. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árért!

Alsó-Balokányi-utca 4. számú

HÁZ,

mely 4 lakásnak igen alkalmas, gyümölcsös kerttel együtt, jutányos árért eladó.

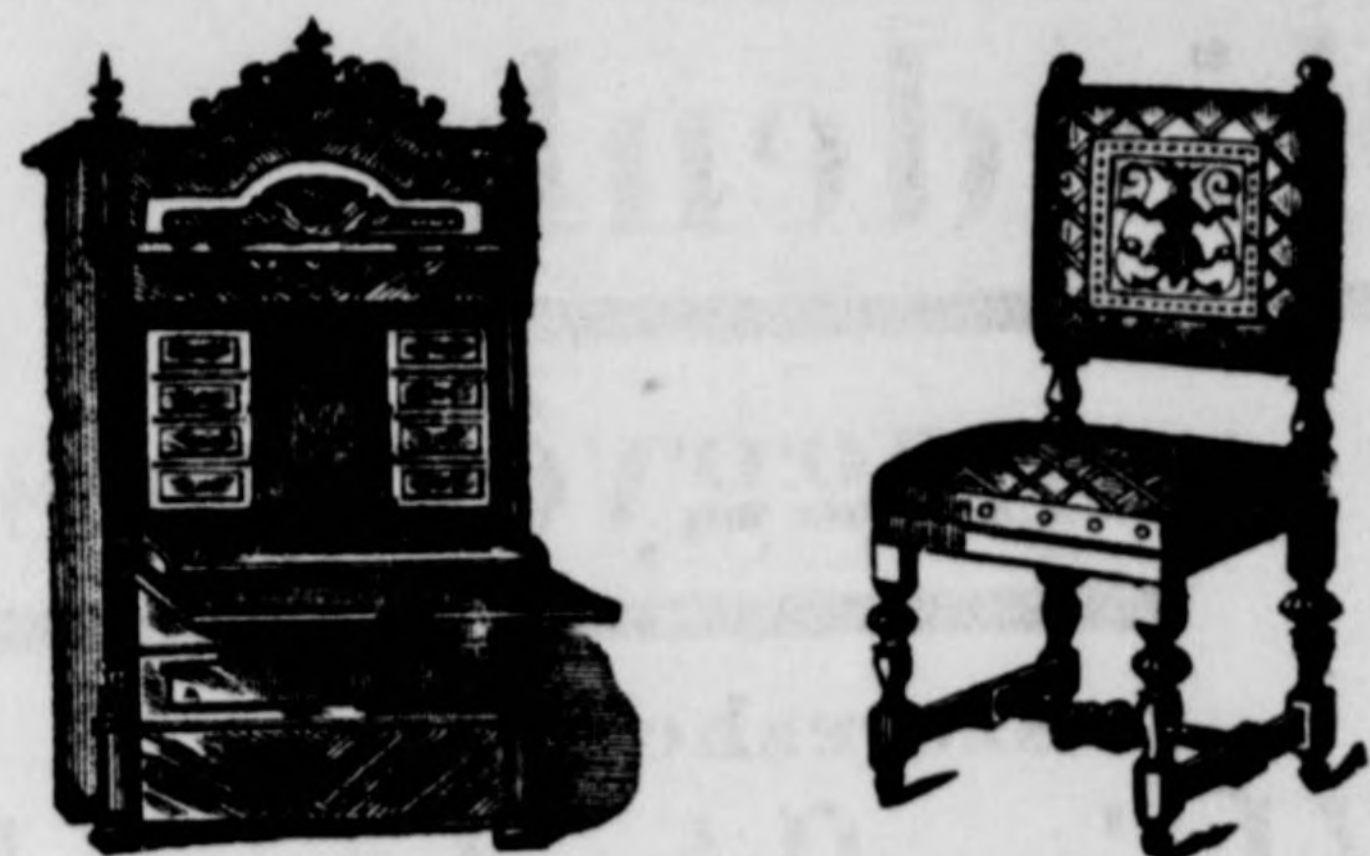
Gipsz József kötéláru üzletében, belv. ország-ut 47.

kapható legjobb és legolcsóbb szőlőkötözőszineg

kilója 32 kr.,

ugy ablak-tisztításhoz való kender-övet raktáron tartok.

Hirdetések.

Legjobb készítményű

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczá-utca 2. sz. a.

(a Takarekpenztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.

Tőzsde-megnyitás!

Vagyok bátor a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Pécsett, Kossuth Lajos-utca 14. sz. alatt (Hétfedelem vendéglő mellett)

tőzsdét

nyitottam. A n. é. közönség becses pártfogását kéri

özv. Oertel Gusztávné.

Uj találmány!

A szegedi VIDERKER MÁRTON-féle szabadalmazott támlába rejthető

fedeles

kocsi-ülések

melyeknek Baranya- és Somogy-vármegyék területén kizárólag **egyedüli elárúsítója** vagyok és a mely ülések nap, szél és a legnagyobb viharok ellentállva, **Phaethon kocsikra,** valamint gazdasági és igás kocsikra is alkalmazhatók

nálam kaphatók.

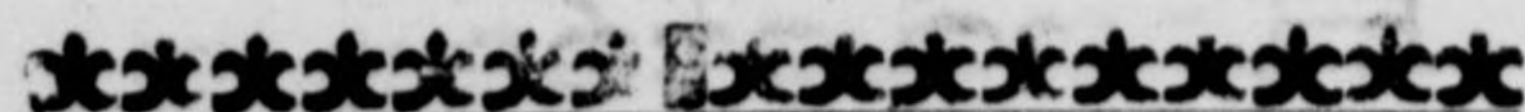
Ajajalom továbbá a kor igényeinek megfelelően berendezett **kész kocsi raktárat, kocsifényező és nyerges-műhelyemet,** hol minden e szakmába vágó munka gyorsan és olcsón készül.

Hibatlan és kifogastalan munkáimra különös figyelmet és gondot fordítok, miért is kérem a t. megrendelőket, hogy teljes bizalommal hozzám fordulni sziveskedjenek.

Brenda József

kocsigyártó,

Király-utca 30. és Percel-utca 27.

Mindenki

meggyőződést

szerezhet, hogy

Klein Sándornál

Pécs, Széchenyi-tér 7.

van a legolcsóbb, legjobb

férfi és gyermek-

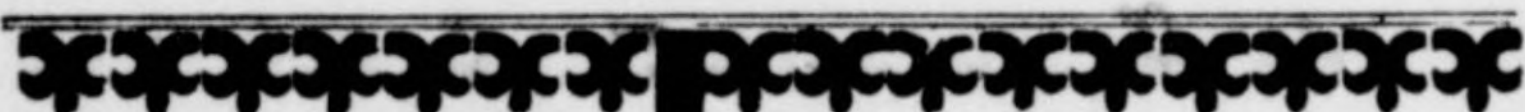
RUHA

beszerzési forrás.

Rendkívüli **olcsó árak mellett** minden ruhadarab kitűnő minőségű szövetből, tartósan és izléseken van elkészítve.

Midőn még t. vevőim figyelmét azon kedvezményre is felhívom, hogy javítások és ruhák vasalását díjazás nélkül elvállalom, vagyok kitűnő tisztelettel

Klein Sándor.

UJ SÖRGYÁR

Vasárnap, kedvező idő esetén
és minden következő
vasárnap délután
az Uj sörgyári
ABBAZIA sörcsarnok helyiségében
A CS. ÉS KIR. 52. GYALOGEZRED teljes zenekara

HANGVERSENYT

tart.

Belépti-díj szabad.

UJ SÖRGYÁR

Hirdetések a hirdetésbélyeg megszűnése folytán
jutányosan felvétetnek a
„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

